



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

28 Quando vsusfructus acquiritur legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

seruo communi Titij, & Caij, & eundem usufructum Scio reliquerit: tunc enim, Titio repudiante, vel amittente usufructum, pertinet ad Caium socium, non ad Scium, quia Titius, & Caius coniuncti sunt in legato. *l. 1. §. Idem ait. ff. De usufructu accrescend.* Eadem ratio est, cum Titio, & Caio coniunctim usufructum testator reliquit, & deinde separatim eundem usufructum Scio legauit. Titio enim moriente, vel repudiante usufructum, accrescit Caio socio, non Scio.

Quæras, quot modis possit coniunctio accidere? Respondeo, tribus modis; Re tantum, aut verbis tantum, aut re, & verbis simul. *l. Tripliciter. ff. De verbor. signific. c. l. Re coniuncti. ff. de Legat. 3.* Re tantum, vt si Titio usufructum fundi Semproniani legauero, & eundem usufructum Caio reliquero, utriusque in solidum usufructu legatur. Nam quoties usufructus duobus in solidum legatur, illi inter se ius accrescendi habent. *l. Idem Neratius. ff. de usufructu accrescend.* Verbis coniunctio fit, si testator dixerit, Titio, & Caio usufructum fundi Semproniani æquis portionibus lego. Re & verbis fit coniunctio, vt si testator dicat, Relinquo usufructum fundi mei Semproniani, Titio, & Caio: In his omnibus usufructus duobus coniunctim legatur.

Quandonom usufructus acquiritur legato.

CAP. XXVIII.

Primo queritur, Quid sit dicendum, quando quis usufructum fundi legauit vsque ad duodecimum annum filij sui, & filius tuus ante duodecimum annum ætatis decesserit: antequam illi temporis ætas fructuaria Respondeo, minime. *l. Ambiguitatem. C. de usufructu.* Quid vero si vxor fructuaria ante illud tempus obiit? transmittitur usufructus ad heredem? Respondeo, minime, quia morte usufructuaria usufructus extinguitur. *l. Ambiguitatem; paullo ante citata.* Quid itidem, si mihi usufructum legasti, quando filius tuus esset in furore, num si respuerit, usufructus tunc finietur? Respondeo, quia datus est sub conditione; & conditio existit, nuper allata: Sed quid si filius tuus in furore decesserit? Respondeo, usufructum ad me pertinere, quatinus vixero, quia fieri poterat, vt filius tuus toto vitæ tempore esset in furore. *l. Ambiguitatem. C. de usufructu.*

Secundo queritur, Quid sit dicendum, quando testamentum fecisti, & me heredem instituiti, & habitationem mihi legasti, an huiusmodi legatum usufructus intelligatur? Respondeo, intelligi habitationem ab usu, & usufructu distinctam, id est, ius habitandi. *l. Cum antiquitas. C. de usufructu.* Habitatio autem nec est usus, neque usufructus: non usus, quia is, cui legata est domus ad habitandum, potest eam alteri locare. *l. Cum antiquitas; modo citata:* non usufructus, quia habitatio non nisi morte finitur, usus fructus multis alijs modis extinguitur. *l. Corripitionem. C. de usufructu. c. l. Si habitatio. ff. de usu. c. habit.* Quæras, an legata habitatione, videatur testator proprietatem mihi legasse? Respondeo, minime: Vnde domus mihi legata ad habitandum, vindicari non possunt; nisi testatorem hoc expresse dixisse probauero, id est, voluisse, vt ad me dominium domus pertineret. *l. Cum antiquitas, supra citata.*

Tertio queritur, Quid sentiendum sit, quando testator alicui nudam proprietatem fundi reliquit reseruato usufructu heredi. Respondeo, legatum valere, & mortuo primo herede, vel capite minuto, usufructum ad proprietarium redire. *l. Antiquitas. C. de usufructu.* Quid si testator exprellerit, usufructum reseruari secundo eum heredi? Respondeo, tunc esse duo legata usufructus, vnum primo heredi, alterum secundo heredi, & quemlibet modis solutus sim. *Glossa in l. Antiquitas, supra citata, in verbo: cum herede.*

Instit. Moral. Pars. 3.

Quot, & quibus obligationibus usufructuarius teneatur.

CAP. XXIX.

Vusufructuarius tenetur in primis soluere impensas necessarias in re, cuius usufructum habet, conseruanda, & reficienda, si impensæ sint modicæ. Angelus *Instituit. de usufructu. §. Finitur.* nam si magnæ sint, et ad proprietarium pertinent. Baldus & Salicetus in *l. Hærenus. ff. de usufructu. c. l. Item, ad quam. C. cod. Titu.* Quæ autem impensæ magnæ censentur, & quæ paruæ, ac modicæ, iudicis arbitrio decernendum relinquitur.

Secundo, cogitur fructuarius soluere indicationes siue pensiones, quæ collectæ, seu gabelle dicuntur, & debentur ex re, in qua usufructum habet. *l. Quæro. ff. de usu. c. usufructu. legat.* Vbi verba sunt hæc: Si vitæ fructus fundi legatus est, & eidem fundo indicationes temporariæ indicatæ sint; quid iuris sit. Paulus respondet, idem iuris esse in his speciebus, quæ postea indicuntur, quod in vectigalibus: ideoque hoc onus ad fructuarium pertinere. *Et in l. Africanus. §. Hæres. ff. de Legat. 1.* dicitur: [Hæres cogitur legati prædij soluere vectigal præteritum, vel latium, vel cloacatum, pro aquæ forma.] Vbi Bartolus annotauit, onus tributum, vel vectigalis præteritum, non futuri ad heredem pertinere. *Et in l. Hærenus. ff. de usufructu.* tributum; tributum, salarium, vel alimenta ad fructuarium spectare: nisi huiusmodi pensiones adeo magnæ essent, vt cum rei fructibus æquarentur, tunc enim eas soluere proprietarius debet. *Glossa in l. Qui concubinam. §. Qui hortos. ff. de Legat. 1.* cuius sententiam sequuntur Dynus & Bartolus in *l. His verbis. §. Item testator. ff. de Legat. 3.*

Tertio, iuxta quorundam sententiam, is qui usufructum habet omnium bonorum, debet soluere æs alienum: secus verò, si solum certarum rerum usufructus ei fuerit relictus. *l. Vltima. ff. de usu. c. usufructu. legat.* At in ea lege, solum dicitur: [Si quis suorum bonorum usufructum legauerit, æs alienum ex bonis deducetur.] hoc est, Hæres ex bonis detrahet æs alienum; & postea in reliquis bonis dabit, siue constituet usufructum Legatario, vt ibi Glossa exponit. Et idem iuris est, si quis legauerit alicui usufructum ientis, vel quartæ partis suorum bonorum: nam æs alienum deducetur. Secus verò est, si legauerit usufructum certarum rerum.

Quarto, omne legatum, ad fructuarium etiam omnium bonorum non pertinet, sed ad proprietarium, Bartolus in *l. vlt. ff. de usu. c. usufructu. legat.*

Quinto, si vnueris legatus sit alicui usufructus gregis, vel armenti, cogitur fructuarius animalia demortua supplere, ex fecibus ipsius gregis, vel armenti; ita vt totidem substituat. Si verò usufructus fuerit relictus in animalibus; non cogitur sufficere alia in locum eorum; quæ moriuntur atque ipsius culpa. *l. Verus, ad finem. ff. de usufructu. c. Instituit. de Rerum diuis. §. Sed si gregis.*

Quid autem si usufructus legatus sit alicui in vineis, oliuetis, vel arboribus, quarum aliqua casu perierit? Debet in locum earum alias sufficere, & colere tanquam bonus paterfamilias. *§. Sed nisi gregis supra citato.*

Secundo queritur, An usufructuarius proprietario debeat cautionem dare? De hac questione in toto titulo: *Vusufructuarius quemadmodum caueat, c. titul. de usufructu earum rerum, quæ usu consumuntur. C. de Pignoriis.* Debet de quibus, vt habetur in *l. 1. ff. Vusufructuarius*, videlicet viturum se boni viri arbitratu, &

E

cum